A közvetlen nyomatékszabályozás elve, megvalósítása, és főbb tulajdonságai aszinkron motoros hajtások esetében

The principle, realization and main features of direct torque control in the case of AC induction motor drives

VAJSZ Tibor, MSc hallgató, 1. Dr. SZÁMEL László, egyetemi docens, 2. RÁCZ György, doktorandusz, 3.

1. Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Irányítástechnika és Informatika Tanszék *H-1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 2.*

> www.iit.bme.hu E-mail: vajti58@gmail.com

2. Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Villamos Energetika Tanszék 1111. Budapest, Egry József utca 18.

<u>www.vet.bme.hu</u> Tel.: +36 1 4633608 Fax: +36 1 4633600 E-mail: <u>szamel.laszlo@vet.bme.hu</u>

3. Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Irányítástechnika és Informatika Tanszék H-1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 2.

www.iit.bme.hu
Tel.: (+36 1) 463-1575
E-mail: gyuriracz@iit.bme.hu

Abstract

Field oriented control (FOC) is a widespread method in the controlling of AC induction motors requirring high dynamic performance. However, this method has numerous drawbacks. This method is complex, requires much computation and is parameter-sensitive. These problems led to the inventions of different control methods. One of these is direct torque control. This article presents the principle, a possible realization and the main features of direct torque control.

Összefoglaló

A mezőorientált szabályozás elterjedt módszer a jó dinamikát igénylő aszinkron motoros hajtások körében. Ugyanakkor, ez a módszer több hátránnyal is rendelkezik: bonyolult, számításigényes, és paraméter-érzékeny. Ezek a problémák vezettek más filozófiákon alapuló módszerek kifejlesztéséhez. Ezek közül az egyik a közvetlen nyomatékszabályozás. Ez a cikk bemutatja a közvetlen nyomatékszabályozás alapelvét, egyik lehetséges megvalósítását, és főbb jellemzőit.

Kulcsszavak:

közvetlen nyomatékszabályozás, aszinkron motor, mezőorientált szabályozás, inverter, hajtás

1. A KÖZVETLEN NYOMATÉKSZABÁLYOZÁS ALAPELVE

Az aszinkron gépek Park-vektoros nyomatékképlete szerint: [1]

$$\overline{m} = \frac{3}{2}p\overline{\psi} \times \overline{i} = \frac{3}{2}p\overline{\psi_r} \times \overline{i}$$
 (1)

Ahol:

 \overline{m} : a gép által kifejtett nyomaték Park-vektora

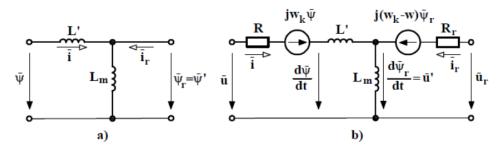
p: a gép póluspárszáma

 $\overline{\Psi}$: az állórész-fluxus Park-vektora

 $\overline{\psi_r}$: a (redukált) forgórész-fluxus Park-vektora

i: az állórész áramának Park-vektora

Ez az egyenlet az aszinkron gépek forgórész-szórás nélküli helyettesítő képére vonatkozik, melyet az 1. ábrán láthatunk. Az egyenlet pillanatértékekre vonatkozik, és tranziens üzemállapotban is érvényes.

1. ábra: Forgórész szórás nélküli helyettesítő képek a: fluxusokra, b: feszültségekre [1]

A helyettesítő képben található fontosabb paraméterek értelmezése a következő:

L': az állórész tranziens induktivitása, $L' \approx L_s + L_{rs}$, azaz kb. az állórész szórási induktivitásának és a forgórész szórási induktivitásának az összege

 L_m : az állórész- és a forgórész kölcsönös induktivitása, $L_m = L - L'$, azaz az állórész teljes induktivitásának és az állórész tranziens induktivitásának a különbsége

R: az állórész ellenállása

 w_k : a közös koordináta-rendszer *villamos* szögsebessége

w: a gép forgórészének villamos szögsebessége

 $\overline{u'}$: a gép tranziens feszültségének Park-vektora

<u>u</u>: az állórész feszültségének Park-vektora

Az állórész áramának helyére az $\overline{I} = \frac{\overline{\Psi} - \overline{\Psi_r}}{L'}$ összefüggést behelyettesítve, azt kapjuk, hogy:

$$\overline{m} = \frac{3}{2} p \frac{\overline{\Psi_r} \times \overline{\Psi}}{L'} \tag{2}$$

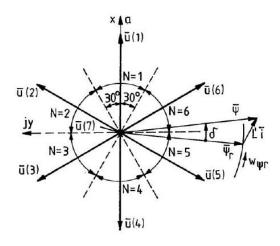
Ebből a nyomaték abszolutértéke:

$$m = \frac{3}{2} p \frac{\Psi_r \Psi \sin \delta}{L'} \approx \frac{3}{2} p \frac{\Psi_r \Psi \delta}{L'}$$
 (3)

Itt δ a $\overline{\Psi_r}$ forgórész-fluxusvektor és a $\overline{\Psi}$ állórész-fluxusvektor közötti kis szöget jelöli. Állandósult állapotban, álló koordináta-rendszerben a $\overline{\Psi_r}$ forgórész-fluxusvektor kör alakú pályán forog egyenletes szögsebességgel, míg a $\overline{\Psi}$ állórész-fluxusvektor a

$$\left(\frac{d\overline{\Psi}}{dt}\right)_{k} = \overline{u}(k) - R\overline{I} \approx \overline{u}(k) \tag{4}$$

egyenletnek megfelelően az $\overline{u}(k)$ kapocsfeszültség-vektor által vezérelhető pályát ír le. A kétszintű feszültséginverter Park-vektor ábrájában (2. ábra) összesen 7-féle kapocsfeszültség-vektor található, így az invertert vezérlő elektronika minden egyes pillanatban 7-féle $\left(\frac{d\overline{\Psi}}{dt}\right)_k$ állórész-fluxus sebességvektor közül tudja kiválasztani a gép állórészére kapcsolandót.

2. ábra: Az inverter feszültségvektorai és a fluxusvektorok [1]

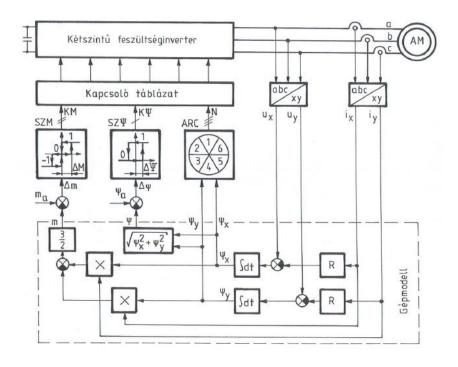
A $\overline{\Psi} = \overline{\Psi_r} + L'\overline{i}$ állórész-fluxusvektor amplitúdója és szöge az $L'\overline{i}$ tag miatt sokkal gyorsabban változtatható, mint a $\overline{\Psi_r}$ forgórész-fluxusvektor amplitúdója és szöge. A nyomatékot a leggyorsabban a két fluxusvektor közötti δ szöggel lehet változtatni. A leggyorsabb δ változást a $\overline{\Psi}$ -re kb. merőleges feszültségvektorok eredményezik, mivel a δ szög kicsi.

Példaként tételezzük fel az m>0 és $w_{\Psi r}>0$ motoros üzemet, valamint az állórész- és a forgórész fluxusvektorok 2. ábra szerinti helyzetét. A leggyorsabb nyomaték növekedést az $\overline{u}(1)$ feszültségvektor motorra való kapcsolásával lehet elérni, míg a leggyorsabb nyomaték csökkenést az $\overline{u}(4)$ feszültségvektorral lehet elérni. Az $\overline{u}(7)=0$ feszültségvektor (az 2. ábra közepén található nullvektor) megállítja a $\overline{\Psi}$ vektort, így ekkor a δ szög, és ebből következően a nyomaték csökken. A nyomatékot tehát egyszerű kétpontszabályozással lehet az alapjel által előírt értékre szabályozni.

Még mindig a példánál maradva, nézzük, hogy hogyan lehet változtatni az állórész-fluxus amplitúdóját. A fluxus amplitúdóját leggyorsabban az $\overline{u}(6)$ és az $\overline{u}(5)$ feszültségvektorokkal lehet növelni, míg a leggyorsabb fluxus-csökkenést az $\overline{u}(3)$ és az $\overline{u}(2)$ feszültségvektorokkal lehet elérni. Az $\overline{u}(7)$ feszültségvektor nem változtatja a fluxust (viszont a nyomatékot csökkenti). Tehát az állórész-fluxus amplitúdóját szintén kétpontszabályozással lehet az előírt értékre szabályozni.

2. A KÖZVETLEN NYOMATÉKSZABÁLYOZÁS EGYIK LEHETSÉGES MEGVALÓSÍTÁSA

A $\overline{\Psi}$ fluxusvektor szöghelyzetét a 2. ábrának megfelelően hat darab 60°-os szektorral jellemezve, az N=1...6 szektorszámtól függő általános szabályok is megállapíthatók az optimális $\overline{u}(k)$ feszültségvektor kiválasztására. Ezeket a szabályokat a módszer implementálása során egy kapcsoló táblázatban szokták eltárolni. A kapcsoló táblázat megfelelő elemének kiválasztása, azaz az optimális $\overline{u}(k)$ feszültségvektor kiválasztása, három jel alapján történik: a $\Delta\Psi=\Psi_a-\Psi$ fluxusamplitúdó-hiba, a $\Delta m=m_a-m$ nyomatékhiba, és az N szektorszám alapján. Ezek alapján a szabályozás egyik lehetséges blokkvázlatát a 3. ábrán láthatjuk (p=1 póluspárszámot feltételezve).

3. ábra: A közvetlen nyomatékszabályozás egyik lehetséges megvalósításának blokkvázlata [1]

Az ábrán jól látható, hogy a szabályozás a gép helyettesítő képéből egyedül az állórész ellenállását használja fel. Az állórész-fluxusvektor számítása a

$$\Psi_{x} = \int u_{x} - Ri_{x}dt, \quad \Psi_{y} = \int u_{y} - Ri_{y}dt \tag{5}$$

egyenletek alapján történik. Ψ_x -ből és Ψ_y -ból meghatározható az állórész-fluxusvektor tényleges amplitúdója, valamint az $\overline{m}=\frac{3}{2}p\overline{\Psi}\times\overline{I}$ -ből következő $m=\frac{3}{2}p\left(\Psi_xi_y-\Psi_yi_x\right)$ alapján meghatározható a gép által leadott nyomaték. Ezáltal –felhasználva a fluxus-, illetve a nyomaték alapjeleket– képezhető a fluxus-, illetve a nyomaték hibajel. Az $SZ\Psi$ fluxusszabályozó kétállású, az SZM nyomatékszabályozó (itt nem részletezett okok miatt) háromállású hiszterézises komparátor. Ennek megfelelően a $K\Psi$ jel 0 és 1, a KM jel 0, 1, és -1 értékeket vehet fel. Az ARC egység Ψ_x és Ψ_y alapján meghatározza, hogy a $\overline{\Psi}$ állórész-fluxusvektor melyik szektorban található. Az egység kimenete az N szektorszám.

A $K\Psi$ és a KM jelek, valamint az N szektorszám alapján történik a már korábban említett kapcsoló táblázat címzése. Mivel a $K\Psi$ jel 1 bites, a KM jel 2 bites, az N szektorszám pedig 3 bites, ezért az egész kapcsoló táblázat címzése egy 6 bites kód alapján történik. A 6 bites kód alapján a kapcsoló táblázatból automatikusan kiválasztásra kerül a gépre kapcsolandó optimális $\overline{u}(k)$ feszültségvektor sorszáma.

A közvetlen nyomatékszabályozott hajtás bekapcsolását –hasonlóan a mezőorientált szabályozáshoz– a fluxus kialakításával kell kezdeni. A nyomaték-alapjelet csak a fluxus kialakítása után szabad engedélyezni.

A módszer implementálása folyamán meg kell határozni a fluxus- és a nyomaték-alapjelekre vonatkozó toleranciasávok nagyságát. Ezek relatív egységekben $\pm 0.01-0.05$ nagyságúak szoktak lenni, és tipikusan a nyomaték-alapjelre vonatkozó toleranciasáv szokott a szélesebb lenni. A toleranciasávok minimálisan megengedhető értékét az inverter maximálisan megengedhető kapcsolási frekvenciája határozza meg: minél nagyobb kapcsolási frekvencia engedhető meg, annál keskenyebb toleranciasávok használhatóak.

3. A KÖZVETLEN NYOMATÉKSZABÁLYOZÁS TULAJDONSÁGAI, FŐBB JELLEMZŐI

- a nyomaték és a fluxus közvetlen szabályozása [2]
- az állórész áramok és feszültségek közvetett szabályozása
- közelítőleg szinuszos állórész fluxusok és áramok
- nagyon jó dinamika
- a nyomaték- és a fluxus toleranciasávok megengedhető minimális szélessége az inverter maximálisan megengedhető kapcsolási frekvenciájának a függvénye

4. A KÖZVETLEN NYOMATÉKSZABÁLYOZÁS FŐBB ELŐNYEI

- rendkívül gyors nyomatékszabályozás (gyorsabb, mint a mezőorientált szabályozás esetében)
- nincs szükség koordináta-transzformációkra (ellentétben a mezőorientált szabályozással)
- nincs szükség impulzusszélesség-modulátorra (ellentétben a mezőorientáltan szabályozott hajtások többségével)
- a szabályozók robusztusak (egyszerű kétpontszabályozók, ellentétben a mezőorientáltan szabályozott hajtások többségével, ahol PI/PID típusú szabályozókat használnak) [3]
- egyszerű gépmodell (csak az állórész ellenállását használja, ellentétben a mezőorientált szabályozással, ahol az 1. ábrán látható gépmodell valamennyi elemére szükség van a szabályozás megvalósításához)
- az egyszerű gépmodellből következően, a szabályozás sokkal kevésbé paraméter-érzékeny, mint a mezőorientált szabályozás
- nincs szükség az állórész-fluxusvektor *pontos* helyzetének meghatározására, elegendő tudni az állórész-fluxusvektor *szektorszámát*. Ez azt jelenti, hogy elegendő 60°-os villamos szögnek megfelelő pontossággal ismerni az állórész-fluxusvektor helyzetét (ellentétben a mezőorientált szabályozással, ahol a forgórész-fluxusvektor helyzetét legalább 1,4°-os villamos szögnek megfelelő pontossággal kell ismerni) [2].

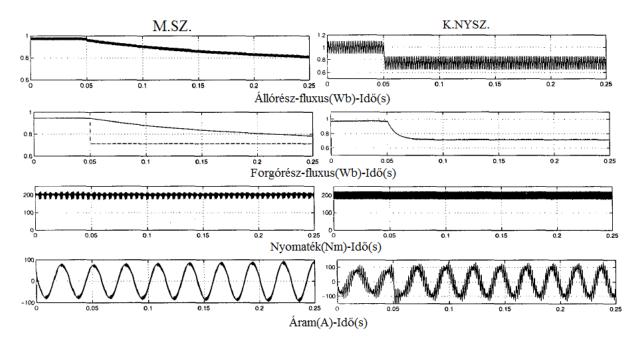
5. A KÖZVETLEN NYOMATÉKSZABÁLYOZÁS FŐBB HÁTRÁNYAI

- alacsony fordulatszámon, az állórész ellenállás melegedésből adódó pontatlansága jelentős hibát okoz az állórész-fluxusvektor számításában. Amennyiben az $f_1 < 0.05 f_{1n} = 0.05 \cdot 50 = 2.5$ Hz alapharmonikus frekvencia-tartományban tartós üzem is szükséges, bonyolultabb gépmodell alkalmazására van szükség. [3]
- folyamatosan változó kapcsolási frekvencia
- nagymértékű nyomatéklüktetés, melyet az inverter maximálisan megengedhető kapcsolási frekvenciájának növelésével lehet csökkenteni. Ehhez azonban drágább IGBT-kre lehet szükség, melyek bírják a nagyobb kapcsolási frekvenciákat is.

6. SZIMULÁCIÓS EREDMÉNYEK

A 4. ábrán látható szimulációs eredmények a mezőorientáltan szabályozott (bal oldalt) aszinkron gép, illetve a közvetlen nyomatékszabályozott (jobb oldalt) aszinkron gép válaszait mutatják, a fluxus-alapjelnek a névleges értékről a névleges érték 75%-ra való egységugrásszerű csökkentése, és a nyomaték-alapjel névleges értéken való tartása mellett [4].

Az ábrákon jól látható, hogy a mezőorientált szabályozás esetében az állórész- és a forgórész fluxus lassan, a forgórészköri üresjárási időállandónak megfelelően változik. Ezzel ellentétben, közvetlen nyomatékszabályozás esetében mindkét fluxus sokkal gyorsabban változik. Az állórészfluxus változása rendkívül gyorsan megtörténik, mivel azt közvetlenül szabályozzuk, a forgórészfluxus pedig a forgórész tranziens időállandójának megfelelően változik, ami még mindig sokkal kisebb, mint a forgórészköri üresjárási időállandó. Észrevehető az is, hogy az állórész-fluxus sokkal jobban lüktet közvetlen nyomatékszabályozás esetében, mint a mezőorientált szabályozás esetében.

4. ábra: Mezőorientált szabályozás és közvetlen nyomatékszabályozás szimulációja [4]

Ennek az az oka, hogy közvetlen nyomatékszabályozás esetében kétpontszabályozókat alkalmazunk az állórész-fluxus előírt értéken való tartása érdekében.

Az is észrevehető az ábrákon, hogy a fluxusváltozási tranziensek alatt –amikor is a nyomaték a fluxusváltozás következtében megváltozna– a mezőorientált szabályozás sokkal lassabban képes a nyomatékot állandó értékre szabályozni, mint a közvetlen nyomatékszabályozás. Ezt mutatja a mezőorientált szabályozás nyomaték-idő függvényében a sok "gombóc". A közvetlen nyomatékszabályozás esetében a "gombócok" olyan sűrűn helyezkednek el, hogy úgy tűnik, mintha nem is alakulnának ki "gombócok". Ugyanakkor észlelhető az is, hogy a közvetlen nyomatékszabályozás esetében vastagabb a nyomaték-idő függvényhez tartozó vonal, mint a mezőorientált szabályozás esetében. Ez nagyobb mértékű nyomatéklüktetésre utal.

Az ábrákról leolvasható az is, hogy a mezőorientált szabályozás esetében az állórész áramok szinuszosak, míg közvetlen nyomatékszabályozás esetében csak durva közelítéssel tekinthetőek szinuszosak. Ennek az oka az, hogy a közvetlen nyomatékszabályozás az állórész áramokat csak közvetetten szabályozza.

7. IRODALMI HIVATKOZÁSOK

- [1]: Dr. Schmidt István, Dr. Veszprémi Károly: Hajtásszabályozások, egyetemi jegyzet, Budapest, 2012
- [2]: Peter Vas: Sensorless Vector And Direct Torque Control, Oxford University Press, Oxford, 1998
- [3]: Dr. Schmidt István, Dr. Vincze Gyuláné, Dr. Veszprémi Károly: Villamos szervo- és robothajtások, Műegyetemi Kiadó, Budapest, 2000
- [4]: Hoang Le-Huy: Comparison of Field-Oriented Control and Direct Torque Control for Induction Motor Drives, IEEE, Sainte-Foy, 1999